

go derin och talte med en man, som
var likosom deras husbonde, af hvil-
ken de hemtade besällning och råd,
till hvad de skulle göra. Utur detta
märka rummet bars och maten fram
den de äto, och den samma var alltid
varmer; ochuru väl han aldrig hade
sett ham som den kokades. Maten
bestod i Kärl, fläsk, kött och örter,
och uti annan sådan mat, som
människor här på jorden äta.

När de gingo till bords, så banna-
des först trollen yms emellan och
talte intet godt till hvarannan,
och detta skedde i stället för vä-
lsignelsen, som Christna folk läsa
åfver maten. Af Gud's ord, höres

hos dem aldrig något. Meland besök-
te Trollen hvarandra, och bodde af
dem några i tunga Kull och nå-
gra uti Fjilkinge backar, hvil-
ka till ansendet voro fagra an-
som de under Magliffen. Särdeles
kommo de till hvarandra när deras
hustrur lägo i barn fång. Den
bostagne gafs en gåde: att uti de
6 år, då han under Magliffen hade
varit, dött der ingen; men troll-
hustrun födde åtskilliga små troll,
och hade mycket ont dervid. I de-
ras gillen och gästebud spettes,
dracks och dansades. Meland flog
och på trollen yms emellan, men
aldrig hade han sett dem blöda.